

ikke slagtes på grund af Brandts skatteforhold. Slet ikke, hvis slagteren hedder Hjortnæs. Som et sidste alternativ er Brandt i sin desperation begyndt at interessere sig for skattely.

Skattely?

Brandt er en solid, brav dansk mand i ordets bedste forstand, gennemsyret af danske traditioner. Han har altid set med nogen foragt på de af hans kolleger og andre skatteydere, der forlod deres fædreland for at slippe for at betale skat.

Brandt har gammeldags forestillinger om, at den der vil nyde, han skal også yde. Brandt ved, hvilke goder man nyder i det danske samfund; han vil også gerne yde.

Brandt har fået et knæk. Han kender kolleger og ligesindede, som er rejst til bjergrige lande i Sydeuropa, for at slippe for at betale både almindelig og særlig indkomstskat. Han kender de navnløse fordele, der er ved at slippe for den danske aktionærbeskatning, som i international sammenhæng er uden seriøs konkurrence. Dette blev påvist på en videnskabelig international skattekonferens i København i eftersommeren 1979. Han læste om den i avisen, men troede ikke dengang, at det angik ham.

Moralske forestillinger og de, der er nævnt ovenfor, har holdt Brandt hjemme. Mange revisorer og advokater finder Brandts holdning agtværdig og deler hans forestillinger.

Men nu er skatten velfærdstruende for Brandt og hans virksomhed.

Så får Brandt den idé, eller det råd, at emigrere. Til en måske meningsløs tilværelse, hvor han savner sit hjem, sin familie, sin virksomhed og sit

arbejde. Så må Brandt dele skæbne med de mange, som er flyttet sydpå før ham, og som har troet, at solen og de lave skatter kunne fjerne forbitrelsen over de danske skatter.

Ej heller emigrationsløsningen er attråværdig og næppe ønsket af folkettinget.

Desuden må man formene, at Brandt med sin emigration opnår en hel utilsigtet skattefordel. Utilsigtet ikke blot af folkettinget, men også af Brandt selv.

Forfatterne har forstået, at en del af tanken bag den vedtagne forhøjelse af formueskatten er, at også de besiddende skal deltage i løsningen af Danmarks økonomiske problemer og deler denne opfattelse.

Forsigtigvis må det imidlertid formenes, at den vedtagne lov om forhøjelse af formueskatten samtidig med at den herostratiske § 11 er ophævet, medfører, at en lang række skatteydere vil disponere på en måde, som er aldeles uønsket af folkettinget.

Det mest triste er måske, at forfatterne aner, at den vedtagne lov vil få en direkte skadende effekt på erhvervslivet og beskæftigelsen, og det var vel just her, at hjælpen skulle sætte ind.

Preben Juul Kjær er statsautoriseret revisor og medindehaver af Revisorcentret. Tidligere formand for Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og medlem af en række udvalg vedrørende skattelovgivning m. v.

Finn Thomsen er advokat i København og særlig kendt som foredragsholder og forfatter vedrørende skatteretlige emner.